

ЖЕРТВОПРИНОШЕНИЕ

Богъ, за да изпита вѣрата на Авраама, повика го единъ день и му каза:

— Вземи едничкото си дете Исаакъ, когото обичашъ като зеницата на окоето си, изкачи се на планината и го принеси тамъ въ жертва.

Авраамъ като се върна въ къщи, прегърна сина си, погладди мекиятъ му къдрици, цѣлуна го и кротко му заповѣда:

— Хайде легни си, сине, че утре рано съ тебе ще вървие...

— Кжде бе, татко? — наивно попита момчето, безъ да знае какво го очаква.

— Въ планината... да се помолимъ.

Малкиятъ се зарадва, че отдавна не бѣше излизалъ съ баща си по къра и съ усмивка на уста заспа.

Авраамъ се събуди преди изгревъ слънце, нацепи дърва за кладата, натовари ослето и, заедно съ Исаакъ и двама вѣрни слуги, тръгна на пътъ.

Два дни ходиха тѣ.

Проф. Ст. Баджовъ